

HRVATSKI *glasnik*

Godina XXIV, broj 20

22. svibnja 2014.

cijena 200 Ft

Croaticin Dan otvorenih vrata

3. stranica

Glasnogovornici kod premijera 5. stranica

Bunjevački dan u Kačmaru 6. stranica

Poplavljena Gunja 16. stranica

Komentar

Svi u jedan glas

Zahvaljujući kaniškoj Hrvatskoj samoupravi i njezinoj predsjednici, te učestaloj pomoći Varaždinske biskupije, u Pomurju je opet održan hrvatski regionalni duhovni program prilikom kojeg su vjernici mogli slušati bogoslužje na hrvatskome jeziku, pjevati hrvatske duhovne pjesme. Sudjelujući na euharistijskome slavju, ustanovila sam da se još uvijek osjeća nesigurnost vjernika prilikom molitava, a kod pjevanja crkvenih pjesama tekst se čita s papira. Kada sam upitala jednu tetu kako se osjeća, rekla mi je sa svojom jednostavnošću i iskrenošću: „Meni se jako vidi hrvatska meša, domaj se vek molim Otečnaš pak Svetomariju, hrvatski mi je lepše moliti. To sam naćčila od stare mame, to je ne moći zabiti. Lepe su mi i popevke, sam ne vidi mi se kaj se šteje, zakaj ne popevlu kaj već znadu.“ Molitva koja se nauči u obitelji na hrvatskome jeziku, se ne zaboravlja. Danas se i učenje molitve prepušta crkvenoj ustanovin. Mnogi roditelji djece polaznika vjeronauka ne znaju se moliti hrvatski, a ne znaju ni govoriti hrvatski. U Pomurju trenutno samo se u Kaniži održavaju hrvatske mise, rekla bih prigodno, jer redovito svaki mjesec ih nema (ono što ima to je zahvaljujući kaniškoj samoupravi). U selima gdje živi veći broj Hrvata, u kojima još žive stariji ljudi, i doma se mole i na hrvatskome jeziku nema. U tim naseljima nakon društvenih promjena izgrađene su i obnovljene prekrasne crkve, za njihovu izgradnju ili obnovu velik su dio dali Hrvati i novčano i fizičkim radom. Prije pet godina hrvatske samouprave potakle su da se postupno uvodi bogoslužje na hrvatskome jeziku u tim mjestima, naime tada je dobivena pomoć od Varaždinske biskupije, koja je osigurala svećenika, pa bi se misa održavala mjesečno jedanput u nekom od hrvatskih naselja. Velik bi bio napredak i glede očuvanja hrvatskoga jezika, mlađi vjernici privikli bi se na hrvatsku molitvu, na hrvatske duhovne pjesme s kojima se uči i jezik. To bi bila još jedna mogućnost uporabe hrvatskoga jezika. Iako je dobivena suglasnost i od mađarskih nadležnih biskupija, do redovitih održavanja hrvatskih misa u hrvatskim naseljima, zbog raznih nesuglasica koje su možda i danas nerazumljive, nije došlo. Da se i narečeni nesporazumi riješe, netko od vjernika na susretu je zamolio sve okupljene da svi u jedan glas pjevaju za pomoć i zagovor Blažene Djevice Marije.

Bernadeta Blažetin

Glasnikov tjedan

Za mene osobno najvažniji događaj prošloga tjedna bio je Dan otvorenih vrata u Croatici i predstavljanje Medijskih platforma Medijskog centra Croatica; tiskanog izdanja Hrvatskoga glasnika, internetskog Radija Croatica i web-portala Hrvatskoga glasnika. Velik je to uspjeh uredništva, učinjen u vremenima kada se njegov godišnji proračun nalazi na razini otprije četiri do pet godina. Ni forintu više.

Kako se to može postići? Predanim radom i zalaganjem. Stoga i s ovoga mjesta za-

bene emisije. Ponedjeljkom

zna hrvatski oduševiti imenik najboljih u poznavanju hrvatskoga jezika i književnosti i narodopisa?

Od 15. svibnja, uz dvije postojeće medijske platforme, obogatili smo se i novom, web-portalom Hrvatskoga glasnika. Tiskano izdanje tjednika Hrvata u Mađarskoj, ako ste njegov pretplatnik, dobivate petkom. Internetski Radio Croaticu slušate 24 sata, bogata glazbena ponuda te informativno glaz-

Svaki dan od 16 sati. «Od Gradišća do Bačke», utorkom «Reći ću ti tko sam», srijedom «Od Gradišća do Bačke», četvrtkom «Glazbena kutija», petkom «Mozaik». Ako ste ih propustili, repriza im je sutradan, s početkom u 10 sati. Ako ste i to propustili, dovoljno je otići na web-stranicu mcc.croatica.hu, kliknuti na prozor Radija Croatice (ili izravno: radio.croatica.hu) i u arhivu potražiti emisiju i prilog koji vas zanima te ga poslušati, poslati prijateljima, širiti, a nemojte ni na facebooku zaboraviti podijeliti ga sa svojim prijateljima.

„Svjedok sam vremena u kojem pojedinci, vođeni isključivo svojim vlastitim interesima i neznanjem, spominju informativni prostor u održavanju HDS-a pretenciozno, izrazito politički obojeno i manipulativno, izvrtanjem činjenica s nizom netočnosti, datumskih i povijesnih, bez poznavanja strukturalnih okvira. Hrvatska javnost u Mađarskoj slaba je, jako slaba. Mi je pokušavamo informativnim prostorom jačati. Naravno, sami ne možemo učiniti mnogo. Potrebni su nam partneri.“

hvaljujem svim članovima uredništva na savjesnom obavljanju svojih zadaća te ih potičem na daljnji rad. Drugo ne mogu činiti.

Svjedok sam vremena u kojem pojedinci, vođeni isključivo svojim vlastitim interesima i neznanjem, spominju informativni prostor u održavanju HDS-a pretenciozno, izrazito politički obojeno i manipulativno, izvrtanjem činjenica s nizom netočnosti, datumskih i povijesnih, bez poznavanja strukturalnih okvira. Hrvatska javnost u Mađarskoj slaba je, jako slaba. Mi je pokušavamo informativnim prostorom jačati. Naravno, sami ne možemo učiniti mnogo. Potrebni su nam partneri, Hrvati koji barataju hrvatskim jezikom, poznaju povijest, svoju i vlastitoga naroda, žive svoju hrvatsku određenost. Hoće li mamu, tatu, ili baku čiji unuk ne

naći ćete na mcc.croatica.hu ako kliknete na prozor Hrvatskoga glasnika ili izravno na adresi www.glasnik.hu. Dnevno aktualne vijesti, najava programa, bogata fotogalerija, niz napisa iz hrvatskih regija, kulture, književnosti, niz tema, nudimo vam zanimljive napise iz hrvatskih i mađarskih glasila, svijeta i EU-a, i još mnogo toga. Podijelite naše stranice i njihove sadržaje i sa svojim facebook-prijateljima. Širimo zajedno hrvatski tabor promičući ponudeni informativni prostor na dobrobit hrvatske zajednice u Mađarskoj.

Budite s nama i uz nas na Medijskim platformama Medijskog centra Croatica, tijekom 24 sata.

Branka Pavić Blažetin
glavna urednica MCC-a

Dan otvorenih vrata

Prikaz medijskih platforma MCC-a

Branka Pavić Blažetin, glavna urednica MCC-a, s Hrvatskim glasnikom u ruci

Dana 15. svibnja u Izdavačkom poduzeću Croatica upriličen je Dan otvorenih vrata u sklopu kojeg su predstavljene medijske platforme Medijskog centra Croatica (mcc.croatia.hu), organizacijskog ustrojstva koji ujedinjuje medije financirane iz proračuna mađarske vlade kroza stavku proračuna Hrvatske državne samouprave, u okviru Izdavačkog poduzeća Croatica. Centar ujedinjuje tri platforme: Hrvatski glasnik, tjednik Hrvata u Mađarskoj, Internetski radio hrvatske zajednice u Mađarskoj, Radio Croaticu (radio.croatia.hu), te od svibnja i novu inicijativu Uredništva web-portal Hrvatskoga glasnika (www.glasnik.hu).

Oni su dostupni i preko redizajnirane naslovnice poduzeća Croatica (www.croatia.hu).

Dan je započeo nadasve zanimljivom radionicom pod nazivom Čitajte malu stranicu! koju je vodila, jednako kao i kviz s učenicima viših razreda budimpeštanske Hrvatske škole, Bernadeta Blažetin. Nastavljen je svečanim otvaranjem te prikazom medijskih platforma te tribinom pod nazivom O novinarstvu i pjesništvu s Timeom Horvat. Nazočne je pozdravio Čaba Horvath, Croaticin ravnatelj, koji reče kako je poduzeće Croatica utemeljeno prije četrnaest godina, te prošlo dugi put, a zahvaljujući zaposlenicima ostvarilo velike rezultate, i to unatoč svim teškoćama, kojih nije bilo malo, stalno pokazuje i dokazuje svoje potencijale.

Među uglednim gostima toga su dana u Croatici bili: konzulica gerant Republike Hrvatske u Pečuhu Ružica Ivanković, prvi tajnik Veleposlanstva Republike Hrvatske u Budimpešti Berislav Živković, predsjednik Hrvatske državne samouprave Mišo Hepp, ujedno hrvatski glasnogovornik u Mađarskom parlamentu, parlamentarni zastupnik Matija Firtl, dopredsjednica HDS-a Angela Šokac Marković, ravnatelj Znanstvenoga zavoda Hrvata u Mađarskoj Stjepan Blažetin, ravnatelj pečuške Hrvatske škole Miroslava Krležje Gabor Győrvári, ravnateljica budimpeštanske Hrvatske

SANTOVO – Iduća redovita sjednica Skupštine Hrvatske državne samouprave bit će 31. svibnja 2014. godine, u 10.30 sati u santovačkom domu kulture. Za sastanak je predložen ovaj dnevni red: 1) Izvješće predsjednika o radu između dviju sjednica Skupštine, izvješće o izvršenju odluka kojima je rok istekao, izvješće o odlukama za koje je bio ovlašten predsjednik, 2) Izmjene i dopune Proračuna HDS-a, ureda i ustanova za 2014. godinu, 3) Prihvaćanje bilance Neprofitnog poduzeća „Croatia“ za 2013. godinu, 4) Prihvaćanje bilance Zavičaja d. o. o. za 2013. godinu, 5) Pripreme programa Državnoga hrvatskog dana, 5) Razno. Prigodom 65. obljetnice djelovanja Hrvatskog vrtića u Santovu, isti će se dan, s početkom u 10 sati prirediti svečana proslava u domu kulture.

PEČUH – Mišo Šarošac, predsjednik Hrvatske samouprave Baranjske županije, obavijestio je i pozvao sve zastupnike hrvatskih samouprava u Baranjskoj županiji, koji su na prošlim izborima mandate osvojili u bojama Saveza Hrvata u Mađarskoj, na sastanak 23. svibnja, s početkom u 17 sati, u Hrvatski klub Augusta Šenoae. Naglasio je kako je poznato da je Savez održao svoju godišnju Skupštinu te zacrtao načela kandidiranja svojih kandidata na mjesnim i narodnosnim izborima, koji će vjerojatno biti početkom listopada. O zakonskim promjenama glede njih okupljenima će izlagati Jozo Solga, voditelj Ureda Hrvatske državne samouprave, a Joso Ostrogonac predsjednik SHM-a, govorit će o Savezovoj izbornoj strategiji. Okupljeni će razmotriti i mogućnost sklapanja sporazuma kako bi se dobila HDS-ova potpora namijenjena pojedinim županijama u kojima djeluju hrvatske mjesne i županijska hrvatska samouprava.

BUDIMPEŠTA, ZAGREB – „800 godina zajedno – prizori iz zajedničke hrvatsko-mađarske povijesti“ naslov je predstave s kojom Literarna pozornica budimpeštanske Hrvatske škole, 23. svibnja, s početkom u 18 sati gostuje u svečanoj dvorani zagrebačke VII. gimnazije. Gostovanje je ostvareno na osnovi suradnje narečene škole Mađarskoga instituta u Zagrebu. U glavnim su ulogama Szabolcs Szilágyi, Fanni Czine i Dorotea Perak, tekst je s učenicima uvježbala Erika Medeši, plesne koreografije potpisuju Marija Silčanov Kričković, József Szávai, glazbu i pjevanje Stjepan Dombai i Ágnes Nagy, a režiju i scenografiju Ana Gojtan.

CROATICA KULTURÁLIS, INFORMÁCIÓS ÉS KIADÓI NONPROFIT KFT.

MEDIJSKI CENTAR CROATICA NASLOVNICA VIDEO MCC VIJESTI KORISNI LINKOVI

CROATICA
Kiadó

HRVATSKI glasnik

RADIO Croatia

BAJA

U okviru kulturne manifestacije III ples naroda, 23. svibnja u Baji se otvara niz glazbeno-plesnih programa na otvorenom, koj se dvotjedno priređuje u...

VIŠE

PETROVO SELO

Ove nedjelje će se maša u 10 uri služiti u čast palih herojev u I. II. Svjetskom boju, a u okviru Dana...

VIŠE

OBJAVLJEN JAVNI NATJEČAJ ZA PRIJAVU PROGRAMA I PROJEKATA UDRUGA I...

Objavljen javni natječaj za prijavu programa i projekata udruga i ustanova hrvatske nacionalne manjine za 2014. godinu na portalu www.hrvtazvanrh.hr Državni ured za Hrvate izvan...

VIŠE

OTVORENI DAN MEDIJSKOG CENTRA CROATICA

Croatia Nonprofit Kft. srdačno Vas poziva na OTVORENI DAN Medijskog centra Croatica koj će biti održan u Budimpešti, 15. svibnja, s početkom u 11 sati 11.00.

VIŠE

škole Ana Gojtan i mnogi drugi naši dragi gosti i suradnici.

Obraćajući se nazočnima, glavna urednica Medijskog centra Croatica Branka Pavić Blažetin između ostaloga je naglasila kako u početnim koracima ustrojstvo MCC-a izrađuju temeljem postojećih kapaciteta s time da iz vlastitih snaga pokreću posve novu medijsku platformu, web-portal Hrvatskoga glasnika s provedenom racionalizacijom i optimalnijim iskorištavanjem postojećih ljudskih i tehničkih zaliha. Dodala je kako je u drugom koraku prijeko potrebno stvoriti uvjete koji mogu dugoročno osigurati kvalitetan rad. Glavne su zadaće MCC-a, kazala je, zadovoljavanje potreba Hrvata u Mađarskoj za svestranim informiranjem na hrvatskom jeziku, čuvanje i širenje hrvatskoga pisma

Mnogobrojna publika

otvorenih vrata Medijskog centra Croatica.

Slijedilo je predstavljanje medijskih platforma MCC-a: Radija Croatice, koji je s glavnom urednicom prikazala urednica Kristina Goher, redizajniranog tiskanog izdanja Hrvatskoga glasnika, te web-portala Hrvatskoga glasnika, što ga je predstavila glavna urednica MCC-a Branka Pavić Blažetin s pomoću urednice Bee Letenjei.

U sklopu Dana zainteresirani su uz stručno vodstvo mogli razgledati prostore Izdavačkog poduzeća Croatica i upoznati se s radom uredništva Medijskog centra Croatica.

mcc

Kviz Čitajte malu stranicu!

i govora, sveukupnoga hrvatskog kulturnog nasljeđa, jačanje nacionalne svijesti, populariziranje hrvatskoga jezika, povijesti, kulture i nacionalne baštine, unapređivanje i razvijanje medijskog prostora kroz različite oblike medija – tiskane i elektronske (novine, radijske i mrežne stranice, audiovizualne zapise), te prije svega objektivno, nepristrano i svestrano informiranje, vlastitom proizvodnjom programskih sadržaja, kroz brze, točne, potpune i korisne informacije u dnevnim, tjednim i povremenim terminima. Uz to potrebo je stvarati okvire demokratskog dijaloga, davati potporu slobodi mišljenja i govora, iznošenju stavova i širenju tolerancije... Sve to uz dodatne djelatnosti kao što je i Dan

O novinarstvu i pjesništvu razgovaraju Timea Horvat i Stipan Balatinac

Premijer Orbán susreo se s narodnosnim glasnogovornicima

Premijer Viktor Orbán i državni tajnik János Lázar nakon konzultacija s 13 narodnosnih glasnogovornika

Foto: M P

Dana 12. svibnja u Uredu premijera Viktor Orbán, premijer Mađarske, sastao se na radnom sastanku s 13 narodnosnih glasnogovornika koji u novom sazivu Mađarskog parlamenta predstavljaju 13 zakonom priznatih narodnosnih zajednica. U svome pozivnom pismu premijer Orbán podvukao je činjenicu kako su narodnosti u Mađarskoj ustavotvorni čimbenici, stoga mađarska vlada pozdravlja instituciju narodnosnog glasnogovornika koju je 2013. utemeljio Mađarski parlament. Premijer Orbán izrazio je stav kako je potreb-

no da glasnogovornici artikuliraju svoj glas kako bi njihovo mišljenje dospjelo do vladajućih, i kako bi se prije osnivanja Vlade zajedno dogovorili predstojeći ciljevi i zadaci. Istaknuo je kako stručno i društveno političko mišljenje glasnogovornika te njihove neposredne i vjerodostojne informacije vrijednost su za buduću Vladu, a i on sam ih smatra važnim prije sastavljanja Vlade, da se s vremena na vrijeme zajednički razmotre s narodnosnim glasnogovornicima. Vlada želi staviti poseban naglasak na suradnju s narodnosnim glasnogovornicima, rečeno je nakon održanih konzultacija, donosi MTI. Isti izvor navodi kako narodnosni glasnogovornici rekoše da je glasnogovorništvo izuzetna mogućnost za narodnosne zajednice. Konzultacije su protekle u dobroj atmosferi te je jednosmisleno kazano kako se nadaju otvorenoj suradnji s Vladom, a predložili su i mjere radi razvijanja suradnje Mađarske sa susjednim zemljama. -hg-

BUDIMPEŠTA – U organizaciji Muzeja i arhiva Poljaka u Mađarskoj te Foruma poljskih stvaratelja, otvora se izložba radova hrvatskih i poljskih likovnih umjetnika u Mađarskoj naslova „Pejzaži i lica u zrcalu“, 22. svibnja, s početkom u 17 sati, u izložbenom prostoru Muzeja (Budimpešta X, Ul. Állomás 10). Postav otvara pjesnik Konrad Sutarski i Croatiacin ravnatelj Čaba Horvath. U sklopu priredbe predstavlja se narodnosna antologija lijepe književnosti „Zajedno je bolje“. Izložba je otvorena za javnost do 20. lipnja.

SALANTA – U organizaciji tamošnje osnovne škole, 29. svibnja, s početkom u 10 sati, priredit će se školsko natjecanje u kazivanju stihova na hrvatskom jeziku. Po običaju, natjecanju sudjeluju svi učenici koji u školi pohađaju nastavu hrvatskoga materinskog jezika, a natjecanje se održava u školskoj knjižnici. Tako će biti i ove godine, kaže za Hrvatski glasnik Eva Adam, nastavnica hrvatskoga jezika i književnosti u salantskoj školi.

JEGERSEK – U tamošnjoj Županijskoj knjižnici 28. svibnja, s početkom u 17 sati, bit će predstavljena dvojezična knjiga putopisa o Jadranu i drugi odabrani tekstovi na hrvatskom i mađarskom jeziku Josipa Mihovića. Knjiga Odalenn délen / Geni na more zovu ovih je dana izašla u nakladi Izdavačkog poduzeća Croatica.

PEČUH – U kertvaroškoj crkvi Svete Elizabete, u kojoj se održavaju redovite mjesecne svete mise na hrvatskom jeziku, 25. svibnja sakrament svete pričesti primit će 13 polaznika 3. r. Osnovne škole Miroslava Krležje. Svetu misu na hrvatskom jeziku služiti će kapelan Gabrijel Barić koji je bio i vjeroučitelj te pripremio djecu za primanje sakramenta svete pričesti. Svetu misu na hrvatskom jeziku pjevat će vršendski Pjevački zbor Orašje.

GORNJI ČETAR; KUPLJENOVO – Ove nedilje putuje šest osnovnoškolara iz 5. razreda, pod peljanjem učiteljice Anice Polyak-Šaller, u Hrvatsku, na poziv partnerske škole u Kupljenovu. Jednu noć će prespavati kod prijateljev, i onda 26. majša, u pondiljak, skupa se nastavlja put do morja s domaćom dicom na Školu prirode u Pakoštane. Na jednotajednom boravku međ programi su predviđeni atraktivni posjeti Zadru, Šibeniku, Nacionalnom parku Krka, a sigurno će biti veliki doživljaj i izlet s brodom.

Javni natječaj za prijavu programa i projekata udruga i ustanova hrvatske nacionalne manjine za 2014. godinu na portalu www.hrvatiizvanrh.hr

Državni ured za Hrvate izvan Republike Hrvatske objavio je Javni natječaj za prijavu programa i projekata udruga i ustanova hrvatske nacionalne manjine za 2014. godinu.

Na natječaj se mogu prijaviti sve pravne osobe čija je djelatnost vezana za nadopunjavanje i zadovoljavanje općih i javnih potreba hrvatske manjinske zajednice u inozemstvu kao što su:

- aktivnosti hrvatskih organizacija u ostvarivanju zajamčenih manjinskih prava (očuvanje hrvatskoga jezika, samobitnosti i kulturne baštine, aktivnosti hrvatskih organizacija radi razvoja manjinskih medija i djelovanja manjinskih ustanova.

Obvezne obrasce popunjene na hrvat-

skome jeziku i propisanu dokumentaciju potrebno je poslati nadležnome diplomatsko-konzularnom predstavništvu Republike Hrvatske u inozemstvu, isključivo poštom, uz napomenu «Prijava na natječaj».

Sve bitne podatke i obrasce vezane za ovaj Natječaj mogu se pronaći i na web-stranicama nadležnih veleposlanstava Republike Hrvatske u inozemstvu.

Odluka o dodjeli bespovratnih sredstava projektima/programima u sklopu natječaja bit će objavljena na internetskim stranicama nadležnog veleposlanstva Republike Hrvatske u inozemstvu, te na stranici Državnog ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske www.hrvatiizvanrh.hr.

Bunjevački dan u Kačmaru

Bogat kulturni program, zajednička veselica i susret prijateljskih naselja

Predsjednik Grgo Išpanović i načelnik Endre Pál pozdravljaju goste

U suorganizaciji kačmarske Hrvatske i Seoske samouprave, 3. svibnja u Kačmaru je priređen «Bunjevački dan», koji je – kao završni dio trodnevnih prvosvibanjskih programa – treću godinu zaredom organiziran u okviru Dana sela. Zbog kiše organizatorima vrijeme nije bilo naklonjeno, pa je umjesto na otvorenome program priređen u novoobnovljenom domu kulture.

U ime Hrvatske samouprave okupljene sudionike Bunjevačkog dana, goste i mještane pozdravio je predsjednik Hrvatske samouprave Grgo Išpanović. Posebno je pozdravio predstavnike prijateljskih naselja, goste iz Hrvatske, članove izaslanstva Općine Velika i zamjenika načelnika Ivicu Potočanca, te podsjetio kako je lani potpisan ugovor o prijateljskoj suradnji. Nadalje izaslanstvo tavankutske Mjesne zajednice i predsjednicu Natašu Stipić, s kojima već godinama surađuju, a redoviti su uzajamni susreti između škola i udruga dvaju naselja.

Tavankutski HKUD „Matija Gubec“

Dio gostiju i uzvanika

«Budući da će se na jesen održati izbori za narodnosne samouprave, nadam se da će novoizabrano tijelo zadržati tradiciju Bunjevačkog dana. Današnji je program ostvaren s potporom Ministarstva ljudskih resursa. Koristim se prilikom da zahvalim načelniku Endreu Pálu, zastupnicima Hrvatske samouprave, voditeljima civilnih udruga, te svima onima koji su svojim dragovoljnim zalaganjem pridonijeli uspješnosti današnje priredbe» – reče među ostalim Grgo Išpanović, uz pozdravne riječi upućene svim sudionicima i gostima, te predstavnicima i predsjednicima hrvatskih samouprava okolnih naselja.

Prije svega izrazivši radost da može pozdraviti izaslanstva dvaju prijateljskih naselja, Velike iz Hrvatske i Tavankuta iz Srbije, načelnik Endre Pál uz ostalo je naglasio:

«Ta suradnja bunjevačkohrvatskoj zajednici u Kačmaru vrlo mnogo znači. Na taj način možemo uspješnije njegovati kulturu koja ima višestoljetnu tradiciju u Kačmaru.»

Pošto su članovi tavankutskog HKUD-a «Matija Gubec» u pratnji svojih tamburaša izveli bunjevačku «himnu» Kolo igra, a pjevanju se pridružila i cijela dvorana, u dupkom punoj dvorani doma kulture nastupila su društva iz Hrvatske i Srbije, te hrvatski KUD-ovi iz Mađarske, prikazujući bogat kulturni program na visokoj umjetničkoj razini, sa svim tradicijskim bogatstvom subetničkih hrvatskih skupina.

HKUD «Matija Gubec» i Tamburaški sastav iz Tavankuta nije prvi put gostovao u Kačmaru, ali je spletom prepoznatljivih bunjevačkih plesova, pjesama i melodija opet oduševio domaću publiku. Tamburaški sastav «Legende» iz prijateljske Općine Velika prvi put je gostovao u Kačmaru, te poznatim hrvatskim uspješnicama i vlastitim skladbama potaknuo nazočne na pjesmu. Svjesno ili nesvjesno, ali je uistinu poradio na podizanju nacionalne svijesti. Ni kukinjski KUD Ladislava Matušeka nije prvi put gostovao u bačkom naselju, ali svojim veselim nastupom, tradicijskim plesovima, pjesmama bošnjačkih Hrvata izmamio je pljesak i naklonost gledatelja. Budimpeštanska Hrvatska izvorna skupina redovito nastupa na kačmarskim priredbama, stoga se ovaj put predstavila s pomurskim hrvatskim plesovima i pjesmama. Otprije nekoliko godina kačmarska Bunjevačka kulturna udruga «Neven» ponovno je djelatna u kulturnom životu, a predstavila se sa svojim tamburaškim sastavom. Oduševljena je publika sve sudionike više puta nagrađivala gromoglasnim pljeskanjem.

Nakon programa u vijećnici načelničkog ureda održan je i trojni susret predstavnika prijateljskih naselja, a razgovaralo se o mogućnostima razvijanja suradnje i budućim zajedničkim planovima.

Navečer je održan bal, a za dobro raspoloženje pobrinuo se garski Tamburaški sastav «Bačka».

Od bećarca do Zorice

Vesna Kovačević, Patricia Šimara i Mladen Filaković

U organizaciji Hrvatskoga kluba Augusta Šenoe i Odsjeka za kroatistiku Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Pečuhu, 29. travnja u prostorijama Kluba održana je multimedijaska priredba „Od bećarca do Zorice“. Studenti Odsjeka za hrvatski jezik i književnost Sveučilišta u Pečuhu pod vodstvom Silvestra Balića priredili su zanimljivo predavanje o povijesti i razvoju hrvatske folklorne/tamburaške glazbe. Izabrali su temu folklornog sadržaja, unutar toga tamburicu jer je folklor izrazito nazočan u životu Hrvata u Mađarskoj.

Sam naslov priredbe zainteresiranoj publici dao je naslutiti jedno putovanje od početaka tradicionalne tamburaške glazbe sve do njezine sve veće popularnosti današnjih dana. Bećarac je oblik narodne pjesme podrijetlom iz seoske Slavonije, odakle se njegova popularnost proširila do južne Mađarske, a Zorica je najnovija ploča popularnoga tamburaškog sastava Mejaši koji je nadmašio sva očekivanja, pa se pojavio na vrhovima top-ljestvica diljem Lijepe Naše. U studenom 2011. godine UNESCO je upisao bećarac u svoj popis nematerijalne kulturne baštine čovječanstva.

Studenti prve godine pečuške kroatistike Vesna Kovačević, Patricia Šimara i Mladen Filaković, zainteresirani za nematerijalnu baštinu, ne žaleći truda i vremena, sastavili su izlaganje u kojem su predstavili glazbala na kojima se najčešće svira, govorili o utemeljenjima tamburaških sastava, o plesnim zonama, o razvojnim fazama glazbe, o poznatim predstavnicima tamburaške glazbe (Najbolji hrvatski tamburaši, Slavonske lole) i o najpopularnijim današnjim tamburaškim sastavima (Gazde, Slavonija band, Mejaši). Uspješnost tih sastava i njihovih pjesama krije se u zajedničkoj ljubavi članova prema tamburi i glazbi te volji za napretkom. Sastavi često nastupaju na festiva-

Orkestar Vizin

lima, raznim manifestacijama diljem Hrvatske, a neki i izvan nje, pa ih tako prigrli i zavoli nova publika. Tako je to i kod nas, slavi li se prošćenje, prvi svibnja ili je to samo obična subotnja večer, sviraju se melodije pogodne za ples i čuju se stihovi poput hita Slavonija benda: „Ej, lutkice ne ostavljaj me...“

Mejaše – vlasnici Oskara popularnosti za najbolji tamburaški sastav – od ostalih tamburaša razlikuje stil odijevanja, postava glazbala i jedinstven spoj tambure s pop-rock elementima. Tamburi su dodali bubnjeve, kontru zamijenili elektro-akustičnom gitarom, a tamburaški bas s bas-gitarom. Promijenili su i stil odijevanja pa tako narodne nošnje zamijenili izlazičnim trapericama i starkama (to su niske ili visoke tenisice turtke All Stars izrađene od platna u živim bojama). Pitanje je hoće li tradicionalni tamburaški sastavi preživjeti ili će se i oni preoblikovati u pop-rock sastave?

Glazbeni susret „Od bećarca do Zorice“ bio je multimedijalnog karaktera, što znači da osim slikovnih i vizualnih sadržaja imao je i glazbene ilustracije uživo, zahvaljujući Orkestru Vizin. Nakon svakog izlaganja studenta (bilo ih je ukupno tri) slijedili su kratki glazbeni blokovi kada je orkestar ilustrirao sve etape tambure i tamburaških sastava, te je zaszvirao svim naraštajima poznate tamburaške melodije. Čestitka studentima na lijepim i zanimljivim izlaganjima.

Jadranka Gergić
Foto: Ákos Kollár

Stari bošnjački bal

S pomoću Seoske i Hrvatske samouprave, te u organizaciji KUD-a Tanac, 4. svibnja (u nedjelju) ostvario se stari san nekolicine Pogančana: priređen je stari bošnjački bal. Cilj je toga okupljanja bio da se ponovno čuju stare pjesme i da se plešu stari plesovi koji su se mogli vidjeti prije 80–100 godina u našim naseljima kada se u nedjelju nakon ručka (negdje prije, negdje poslije) mladež, a i stariji, okupili najčešće u mjesnoj krčmi uza svoje svirače (gajdaše, tamburaše itd.), te se zaplesalo i zapjevalo.

Foto: Renata Božanović

Tako je to bilo i sada. Plesači KUD-a Tanac, a i oni koji su iz znatiželje došli da vide što se to zbiva, mogli su uz Orkestar Vizin zapjevati stare pjesme poput „Šaren kožuh“, „Travo zelena“ „Zelen ora“, debel 'lad“ itd., te djevojačke pjesme uz okretanje, a mogli su i zaplesati „Kolo“, „Kratku i dugačku drmavicu“, „Tanac“, „Ranče“ i još mnogo toga. Hvalevrijedno je i to da je većina sudionika došla u svojoj nošnji, sačuvanoj u obiteljskim škrinjama. Kako bi se ove pjesme i plesovi sačuvali od zaborava, namjera je KUD-a Tanac da se ovaj bal priredi i u drugim našim naseljima. Vesna Velin

MOHAČ – U suorganizaciji Hrvatske samouprave i Šokačke čitaonice, 25. svibnja 2014. godine u Franjevačkoj crkvi, s početkom u 10 sati, priređuje se sastanak crkvenih pjevačkih zborova. Kako nam uz ostalo reče voditeljica mohačkoga zbora Beata Janković, na koncertu pjevaju hrvatski zborovi iz Harkanja, Kujinja, Pečuha i Mohača, te mohački njemački pjevački zbor. Poslije koncerta u 11.15 sati počinje misno slavlje na hrvatskome jeziku.

„Ljubičica“ u Zagrebu

Ženski zbor „Ljubičica“ i petrovošelski tamburaši s Dragutinom Goldinom, dirigentom zbora „Desiderium“

Petrovošelski ženski pjevački zbor „Ljubičica“ sudjelovao je na 2. Međunarodnom susretu zborova u Zagrebu. Pozivnicu smo dobili od tamošnjega zbora „Desiderium-Čežnja“. Mjesto je koncerta bila crkva biskupa Sv. Nikole u Zagrebu. Spomenuti zagrebački zbor ovom je prilikom slavio i svoju 30. obljetnicu svojega djelovanja. „Ljubičica“ već od 2001. godine njeguje prijateljsku vezu s „Desideriumovim“ pjevačima.

Na ovome programu, 3. svibnja, pjevale smo hrvatske narodne pjesme. Zbor je pratio mladi tamburaški sastav iz našega sela, s pomoću nardanskoga svirača na kontrabasu. Drugi dan, 4. svibnja, pjevale smo i na svetoj misi. Jako nam je važno njegovanje ove veze jer od njih redovito dobivamo i stručnu pomoć. Putovanje i nastup u matičnoj zemlji uvijek nam je velik doživljaj. Tako je bilo i sada. Naše ćemo uspomene sačuvati i, naravno, jako čekamo sljedeći naš susret.

E.H.P.

MOHAČ – Nakon prošlogodišnjeg uspjeha zajedničke priredbe hrvatske i njemačke zajednice, a sa željom da ubuduće postane tradicijom, 26. travnja u gradskom Omladinskom središtu opet je priređen je šokačko-švapski bal s geslom «Šokac i Nijemac – dva dobra prijatelja». U suorganizaciji narodnosnih samouprava i kulturnih udruga, uz lanjski odaziv publike i sudionika, za dobro raspoloženje pobrinuli su se orkestri «Juice» i «UnterRock», a bal s naramkom i prigodnim programom otvorili su članovi tronacionalnog KUD-a «Mohač». Prema riječima predsjednice Njemačke samouprave, glazbeno-plesna priredba dokaz je kako se narodnosna baština ne nalazi samo u muzejskim vitrinama nego da ona živi, da se čuva i njeguje do danas.

NARDA – Kako nas je informirala mjesna načelnica Kristina Glavanić, prošle srijede je u Nardi primljena velika delegacija od 35 hodočasnika s otoka Šolte, ka je u okviru večdnevnoga europskoga putovanja na cesti Sv. Martina, posjetila grad Sambotel. Uz stručno peljanje nardanskoga kustosa Muzeja Savaria, dr. Šandora Horvata, došli su putnici i u Nardu, kade su se mogli najti, na njevo veliko presenećenje, i s Gradišćanskimi Hrvatima. Grupa je posjetila još Budimpeštu, Panonhalmu, potom je nastavila put do Požuna i Beča.

Napustio nas najstariji tamburaš Gradišća

Počivajte u miru, tetac Joška!

Potihu se je proširila vest u minuli dani prlje na društvenoj mreži, potom pak i u razgovori, kako nas je napustio dragi Pušker bači, najstariji tamburaš Gradišća, član tamburaškoga sastava Starci u Šopronu. Zadnji put smo se strefili u februaru pri predaji šopronskoga Hrvatsko-nimškoga centra, pri koj su još sa jačkama, veselo nastupajući u svojem sviračkom krugu, oduševili publiku. Zbog toga je i nevjerojatno da su 11. majuša, u nedilju, u teškoj bolesti, za ku je samo malo ljudi znalo, u šopronskoj bolnici preminuli. Tetac Joška, rodom iz Hrvatskoga Židana, su jur u svojoj mladosti došli živiti u Šopron, djelali su kot konobar u Hotelu Lóvér. Kad se je osnovala Hrvatska samouprava u Šopronu i Hrvatsko društvo u gradu, 2002. ljeta, med prvimi Hrvatima su bili ki su začeli ići na sastanke, priredbe, još i u Koljnof. Nije bilo događaja kade se ne bi bili pojavili, uživali su u tom da tako daleko od rodnoga kraja i po toliko ljeti čuju materinsku rič, a i oni se moru s drugimima pominati po hrvatski. Kako je Geza Völgyi ml. rekao, peljač «Starcev», Joška bači su o sebi malo govorili, ali do zadnjega su pohadjali probe i društvene sastanke, zato je bilo i presenećenje da su umrli. Prez njih probe i nije bilo, kad su oni bili odgovorni za ključe i grijanje prostorije u zimi. Rado su imali svoj instrument, hrvatske jačke, ali kako su rekli, *Tovaruši moji i Kade j' lozi kraj* te su bile prave melodije ke su najbolje pasale tamburi. Imali su tankočutljivi humor, svenek su povidali koji vic da bi razveselili oko sebe ljude, pajtaše, poznanike i prijatelje. 2010. ljeta prilikom plajgorskoga nastupa su mi u radijskom intervjuu rekli slijedeće: – *Nisam mislio da ću još ovako ča doživiti, ovako dugo vrime pak u ovakovom zdravlju. Ja bi rado još već ljet skupa bio s kolegari kad se bojim da će im teško biti prez mene, pak ću im faliti.* Bog im je dao još četiri ljeti svirke i radosti, a i lipe dane u svojoj obitelji ter društvu. Tetac Joško su dobro predvidili, odsad će nam faliti i ne samo med svirači nego ostat će opet jedno prazno mjesto i med Gradišćanskimi Hrvatima ki su iskreno volili i obožavali ono, za ča su se zalagali i djelali. Joško Pušker ostavio nas je u 89. ljetu svoje starosti, a na zadnji počivak je odsprohodjen u četvrtak, u gradskom cimiteru.

Tetac Joško, neka Vam bude laka šopronska zemlja, počivajte u miru!

-Timea Horvat-

Trenutak za pjesmu

Enes Kišević

Moja mama

Sve se okreće oko moje Mame,
sve se okreće zbog ljepote njene:
Tata se okreće,
Zemlja se okreće,
Sunce se okreće,
A Mama se okreće samo oko mene.

Ovogodišnja premijera Dramske sekcije Učeničkog doma Miroslava Krleže

„Traži se novi suprug“

Dramska sekcija Učeničkog doma Hrvatske škole Miroslava Krleže s nastavnicom Erikom Žarac

Dramsku sekciju Učeničkog doma Miroslava Krleže već sedmu godinu zaredom uspješno vodi nastavnica i odgajateljica Erika Žarac. Sedam godina, sedam premijera uvijek s novim glumcima. Nimalo lak zadatak, može ga uspješno obaviti tek onaj koji zna i voli glumačke izazove. Zaljubljenica kazališnih dasaka Erika Žarac godinama je bila nazočna i u predstavama pečuskoga Hrvatskog kazališta, danas je, nažalost, ondje nema, ali stoga na majstorski način svake godine upriличи novu premijeru koju njezini glumci izvedu uvijek u sklopu događanja Tjedna hrvatskoga jezika. Tako je bilo i ove godine. Od jeseni su započeli s pripremama. Izabran je tekst Mire Gavrana „Traži se novi suprug“. Još jedna komedija najizvrednijega hrvatskog dramskog pisca svjetskoga glasa bila je pravi izazov za redateljicu i glumce. Oni svi zajedno rade na uređenju scene, nabavi rekvizita, glazbi, kostimima, ono što im je najveća boljka jest ozvučenje za koje bi im trebala profesionalna pomoć, te im i savjetujem kao i vodstvu škole da na dobrobit učenika-gledatelja to riješi. A ponajviše na dobrobit glumaca i redateljice koji su, kao što se vidi iz priloženoga, u posljednjih sedam godina uložili golem trud u ostvarivanje više nego izvrsnoga školskog kazališnog izričaja. S druge strane šteta je što ostaju tek na školskoj pozornici jer ih lako mogu zamisliti na turnejama po hrvatskim naseljima gdje bi, vjerujem, bili ispraćeni gromoglasnim smijehom, a hrvatske samouprave, civilne udruge bi na taj i neki drugi način mogle pomoći razvoju dramskog stvaralaštva u Hrvatskoj školi Miroslava Krleže i šire, te poticati kazališni amaterizam u svojim sredinama.

A o čemu se radi u drami „Traži se novi suprug“? Nakon deset godina od muževe smrti, udovica (glumi: Ana Rea Jeđud) odluči se ponovno udati. Daje oglas u novine na koji se javlja prosac, odnosno glumac (glumi Jozo Dervar) kojeg je angažirao zaljubljeni susjed (glumi Patricio Čahut). A da saznate kako je završilo i koga je odabrala, morate pogledati ovu urnebesnu komediju, sa živopisnim i svestranim likovima.

Da ne zaboravimo, na sceni su uza spomenute i dva lika iz krčme (Tamas Serletić i

Marko Kovač) te konobar koje glumi izvanredni Martin Antolović, bez ijedne izgovorene riječi.

Komedija Mira Gavrana „Traži se novi suprug“ (napisana 1989. godine) prvi je put objavljena 1996. godine u zbirci Šaljivi komadi. Druga njezina inačica nastala je, prema riječima samog autora, 1995. godine nakon dvadesetak dana pokusa u Epilog Teatru (te je stoga i inačica izvođenja). Posao Dramske sekcije Učeničkog doma Miroslava Krleže započinje u velikom tempu već nakon Božića, s čitanjem na probama, od kojih se postupno prelazi na scenu, pokret, kostime, glazbu i ostalo što odlikuje kazališni izričaj. Ove su godine izabrali komad s manjim brojem uloga jer je tako bilo lakše usklađivati obveze u školi i izvan škole, s probama Dramske sekcije. Učenici sudjeluju u ostvarenju predstave do najsitnijih potankosti, kavu koju kuhaji donesu od kuće, kolač koji se jede na pozornici ispeku, šešir na glavi je iz mamina ormara, kao i šal, i tako dalje. Patricio je došao u pečušku iz santovačke škole, učenik je 9. razreda i još u Santovu je iskusio kako je biti na sceni, ali ovo mu je prva uloga u kazališnom komadu. Voli glumu, kazališne komade, pogotovo komediju, i misli kako se dobro snašao. Slažem se s njim.

Jozo Dervar nije imao nimalo lagan zadatak, trebao se snaći u šest različitih uloga; pijanac, seljak, diplomat, prevarant, Jurić, trener, a na samome kraju zaszvirao je i na harmonici. Kaže kako mu je bilo najteže odglumiti pijanca, nije bilo lako kaže Jozo, ali se raduje još jednom uspješno savladanom izazovu. Ne treba mnogo truda, sve nam Erika pokaže, s njezinim uputama dobro smo svladali zadatak. Mi volimo pozornicu i pozornica voli nas. Zadovoljni smo radom koji je iza nas, i radujemo se reakcijama učenika Hrvatske škole Miroslava Krleže koji su s oduševljenjem prihvatili i ovogodišnju premijeru Dramske sekcije, izabrali su i ove godine, tajnim glasanjem, najboljega glumca Jozu Dervara. Učiteljica Erika kaže kako ovo troje glumaca dobro vladaju hrvatskim jezikom te su pokazali i sposobnost improvizacije, a scenski pokret, mimika i izričaj bili su im sigurni. Stoga su i redateljica i glumci uživali u radu na predstavi, u kojoj je ona i kao redateljica i djeca kao glumci uživali. Pred Patriciom i Jozom prava je glumačka karijera u Dramskoj produkciji Učeničkog doma, a Ana Rea, učenica 11. razreda, već je iskusna profesionalka, zaljubljenica glume, pa veli kako će ona, bude li potrebno, i nakon mature doletjeti za potrebe budućih predstava, a sljedeće školske godine kao učenica 12. r. svakako još jednom želi sudjelovati u premijernoj predstavi Dramske sekcije Učeničkog doma Miroslava Krleže.

Branka Pavić Blažetin

Čitajte Malu stranicu!

Hrvatski programi u Osnovnoj školi „Sándor Weöres“

Školska godina 2013/2014.

1–10. travnja 2014. Tradicionalne dječje igre i plesovi Hrvatske i Mađarske

Ispred Hrvatskog sabora sa saborskom zastupnicom Jadrankom Kosor

Naš zajednički projekt uz potporu Comenius programa Europske Unije jest sa zagrebačkom Osnovnom školom „Prečko“. Kao što sam već obavijestio, projekt traje dvije godine. Prvi su dio obavili Hrvati, a mi smo bili njihovi gosti i sudionici deset dana u Zagrebu. Letjeli smo zrakoplovom iz Budimpešte, što je bio izniman doživljaj za našu djecu. Let je trajao pedeset minuta, brzo smo stigli u Zagreb, ondje su nas nestrpljivo čekale kolegice zagrebačke škole: Stela Sučić i Petra Španović. Odveli su nas u njihovu školu gdje su nam priredili svečani pozdravni program. Ravnateljica škole Jadranka Oštarčević nas je pozdravila, a nakon programa i ručka naša su djeca dobila nove obitelji, tj. svaki učenik imao je svoju obitelj za deset dana i svoga prijatelja, jednog hrvatskog učenika. Moja kolegica Marija Prenner-Dobóczy i ja bili smo smješteni u nekom luksuznom apartmanu s modernom kuhinjom, spavaćim sobama, balkonom, velikom dnevnim sobom i pogledom na Sljeme. Hrvati i Mađari bili su zajedno kao jedan razred i sudjelovali u organiziranim programima, kao na primjer: sat hrvatskoga jezika, sat povijesti, sat likovne umjetnosti, sat glazbene kulture i plesne probe. Naučili su plesove i pjesme vezane uz narodni običaj „Jurjevo“. Svakog smo dana išli u školu, od jutra do večeri boravili smo u školi, a nakon svakidašnje plesne probe djeca u 19 sati vraćala su se kući i svake večeri našli se u parku i saobraćali na hrvatskom jeziku. Velika naša molba bila je da međusobna komunikacija bude isključivo na hrvatskome, držali su se tog zahtjeva i nisu razgovarali engleski. Naši i hrvatski učenici mnogo su učili i družili se, vrlo smo se dobro osjećali. Kao završetak učenja i prvog dijela projekta organizirali su završni svečani program u kojem su predstavili sve naučene plesove, pjesme i dramski komad, a slikama su pokazali publici što smo radili tih deset dana. Išli smo i na izlete, djeca su mogla i jahati u Konjičkom klubu „Jarun“, obilazili smo Zagreb, primio nas je u Gradskom uredu Slavko Borac, pomoćnik gradonačelnika grada Zagreba, bili smo gosti u Hrvatskom saboru, sreli smo se s bivšom predsjednicom Vlade Jadrankom Kosor. Putovali smo u Veliki Tabor, gdje smo posjetili tamošnji dvorac, bili u Kumrovcu, rod-

Tukuljski učenici ispred Osnovne škole „Prečko“

nom selu Josipa Broza Tita, pogledali njegovu rodnu kuću, a potom obilazili staro selo, tj. stare kuće i ulice. Otputovali smo u Mariju Bisticu, pogledali divnu crkvu, a zatim upoznali se s radionicom licitarskih srca. Pogledali smo i Etnografski muzej, narodne nošnje iz cijele Hrvatske, Festival mladih na Trešnjevci, nastupila su vrtička djeca, a glavni je organizator bio poznati hrvatski koreograf Goran Knežević.

Uvečer kad su djeca bila kod kuće, mi odrasli našli smo se uvijek negdje u gradu i u dobroj atmosferi izmjenjivali iskustva odgojno-obrazovnog rada i stanja hrvatskoga jezika, upoznali smo život Hrvata, i vježbali hrvatski jezik. I nastavnicima treba razvijati svoje znanje jezika, takvi su programi vrlo korisni i za nas, ne samo za djecu. Otišli smo na koncert Tamburaškog orkestra Hrvatske radio-televizije pod vodstvom Siniše Leopolda, a imao je naslov: „Jazz u ozračju tambure“. Meni je bilo posebno drago što sam imao priliku slušati tamburašku glazbu u jednom drugom stilu. Zagrebački profesori koji su bili stalno s nama i sudjelovali u projektu: Jadranka Oštarčević, ravnateljica, Nina Knežević, supruga koreografa Gorana Kneževića, Ivana Radačić, Željko Mak, Rajka Ramić, Stela Sučić, Petra Španović, Zinka Brekalo i Mandica Pezelj. Nikada nećemo zaboraviti tih deset dana, ostat će nam zauvijek u sjećanju, a jedva čekamo sljedeću godinu kada nam Zagrepčani dolaze u Tukulju.

Edmond Bende

Profesori sudionici projekta Tradicionalne dječje igre i plesovi Hrvatske i Mađarske

Program Bizonjskoga hrvatskoga društva do kraja ljeta

Hrvatsko bizonjsko društvo već od dvajset ljet je funkcioniralo pod peljanjem kulturne djelatnice Tilde Kőrösi, uz čije ime se veže i sklapanje prijateljstva sa KUD-om Mihovil Krušlin u Šenkovcu. Ova općina polag Zaprešića kasnije je postala i partnersko naselje ovoga sjevernogradišćanskoga mjesta. Za odlaskom aktivistkinje, kratko vrijeme je Društvo peljala mlada učiteljica hrvatskoga jezika u mjesnoj školi, Klaudija Šmatović, od koje je krajem 2012. ljeta prikzeo peljačtvo Balaž Martinšić, ki je pred kratkim podilio s nami i program dotičnoga Društva.

Sve već je hodočasnikov i u Bizonji

Ov misec se planira početak obnovljenja Seoske kuće, ka je jur u zadnji ljeti jako propala izvan, a unutra još kako-tako čuva svoje starinske vridnosti. 9. junija, na Duhovski pondiljak, prik društvene organizacije će se hodočastiti piše i na autobusu do štatue Putujuće Celjanske Marije u Veliki Borištof. Ljetos će se 12. julija, u subotu, jur po drugi put prirediti Dan žetve, kamo se očekuju i prijatelji iz Šenkovca, a i folklorashi iz Hrvatskoga Židana ter Hrvatskoga Jandrofa, kot i petroviski muzičar Janoš Timar. Zvana toga na pozornici će se predstaviti i Bizonjci s posebnim kulturnim programom. U čast stote obljetnice početka I. svitskoga boja se održava u skupnoj organizaciji Bizonjskoga hrvatskoga društva, Hrvatske samouprave Staroga Grada i Hrvatske samouprave Kemlje, serija spomin-svečevanj iz trih priredbov. 28. junija, u subotu u Kemlji, u 15 uri, začme se prva takova priredba pri spomen-ploči kemljanskih vojnikov, ki djelomično počivaju u tuđoj zemlji. Od 16 uri u mjesnom Domu kulture dr. Nikola Benčić će održati predavanje o toj temi. 6. septembra, u subotu, u bizonjskoj crikvi se služi maša zadušnica za pale junake u I. svitskom boju, a u Domu kulture se otvara dokumentarna izložba uz predvidjeno predavanje dr. Dinka Šokčevića, povjesničara i ravnatelja Mađarskoga kulturnoga instituta u Zagrebu. U pripremi izložbe pomoć će i aktivisti iz Čunova (Slovačka). 20. septembra, u subotu, u Starom Gradu čeka isti scenarij sve zainteresirane s polaganjem vijenca u 15 uri pri spomeniku I. svitskoga boja, a u 16 uri s otvaranjem izložbe u Muzeju Hanság.

U augustu Bizonjci će se ganuti još i na dva shodišća, 3. augustuša, u nedilju, u Marijansku dolinu, 19. augustuša, utorak, jedan dan prije od ostalih hodočasnikov ki idu piše, krenut će Bizonjci na put u štajersko Celje, a ostali kotrigi na autobusu će putovati do hodočasnoga mjesta 23. augustuša. Zadnji miseci uglavnom će proći u društvenom žitku u svečevanju, tj. u oktobru s umirovljeniki, u novembru u pripremi dolaska maloga Jezusa s adventskimi koncerti, a 21. decembra se priredjuje božićni program za selo.

-Tiho-

Novi susret prijateljstva med Orehovicom i Kisegom

Orehijada – I. Festival oraha i svega ča se veže k njemu

Općina Orehovica nalazi se u južnom dijelu Međimurske županije. Sastoji se od tri naselja: Orehovice, Podbresta i Vularije. Sjedišće općine je u Orehovici. Prvi prijateljski kontakti med Kisegom i Orehovicom vežu se k 2000. ljetu. Branko Šušec, bivši policajac iz Orehovice, bio je na službenom putu u Kisegu (IPA) kada se je upoznao sa Šandorom Petkovićem, predsjednikom Hrvatske samouprave u Kisegu. Kako se to većkrat i dogadja, službeni kontakt se je počeo širiti i došao je do prijateljskih susretov med ovimi naselji. Točnije, pomoću zbora „Zora“ i KUD-a „Fijolica“ – u kom je i Branko Šušec, isto kao i predsjednik i aktivni član zainteresiran, sve većkrat su pozvali jedan drugoga na svoje raznovrsne priredbe.

Kiseški Pjevački zbor „Zora“ i ovput je oduševio publiku

Tako je to bilo i ljetos u Orehovici, kamo je 45 Kisežanov otputovalo 26. aprila na I. Orehijadu, na festival oraha i svega ča se veže k njemu. U organizaciji KUD-a „Fijolica“ i Općine Orehovica na Festivalu je sudjelovalo veliko mnoštvo društav. Dičje grupe mjesne čuvarnice i osnovne škole maskirano za orihe su prikazali svoj program. Medjunarodni susret folklornih društav otvorio je načelnik Orehovice Franjo Bukal i predsjednik „Fijolice“ Branko Šušec. KUD „Fijolica“, KUD „Mihovljan“, KUD „Zora“, KUD „Pušća“, KUD „Slova“, KUD „Kalinka“, KUD „Ivan Filipović“ s pjesmami, recitacijami i s narodnimi tanci su obogatili otpodnevni kulturni program. No prije toga bila je i povorka kroz selo i na kraju vodila je gledatelje pred šatore raznih izlagačev. Spravi za tući orihe, prodajna izložba sadnica oraha, žgano/liker od oriha, bezbrojne vrste kolača, slatkiše, pletenice s orahom moglo se je slobodno isprobati, kušati. Žiri je na kraju podilio nagrade pečenoga. Med pobjedniki osvojila je 3. mjesto Kisežanka Mariann Tóthárpád. Gostodavatelji su se i kod dolaska i po kulturnom programu trudili zato da svi gosti dobiju dovoljno i dobroga jiliša. Pravo kontaktiranje i druženje nastavljalo se po vičeri uz muzičku pratnju Globus benda, s kimi je na kraju već skupa pjevao i treći najbolji naticatelj na „Glasu Gradišća“, Židanac Marko Šteiner. Publika je zajedničkim plesom i pjevanjem „podupirala“ odlične muzikante. U kasnoj polnoći smo zbogom-dali prijateljem u zaufanju ponovnoga spravišća u Kisegu. Ovom manifestacijom koja se je održavala u sklopu proslave Dana Međimurske županije Općina Orehovica želi uvoditi novu tradiciju u javni i kulturni život ove regije. Čestitamo za uspješan početak!

Marija Fülöp-Huljev

Izvarski „Hrvatski dan i Dan Europske Unije“

Do posljednjega mjesta ispunjeni izvarski dom kulture

Izvarska, bojevska i rasijska Hrvatska samouprava 17. svibnja 2014. u Izvaru priredile su „Hrvatski dan i Dan Europske Unije“. Organizator je Dana bila izvarska Hrvatska samouprava, na čelu s predsjednikom Klarom Kovač. Program je započeo svetom misom u obnovljenoj mjesnoj crkvi, čiji je zaštitnik Sv. Ivan Nepomuk. Nastavio se s kulturnim programom uz nastup: učenika izvarske osnovne škole (učitelj Tibor Đuroković), izvarškoga Društva umirovljenika, bojevskoga Društva umirovljenika, KUD-a «Ferdinandovac», molvanskoga Pjevačkog zbora, Pjevačkoga zbora „Širine“ iz Novog Virja, martinačkoga Ženskoga pjevačkog zbora «Korjeni» i lukoviškoga KUD-a „Drava“.

Teško je zamisliti današnjim tridesetogodišnjacima i onima mlađim vrijeme kada Drava nije bila granica, nego veza koja je spajala ljude, ženila ih i udavala, spašavala i utapala, hranila i slavila zajedno s njima. Znaju to stariji Izvarci i Ferdinandovčani, oni koji su danas blizu devedesetim godinama života. Zračna je linija tek dva kilometra, ali se ne može drugačije, treba ići preko Gole ili Barče, što je stotinjak kilometara udaljenosti. Uče to danas naraštaji koji su se našli opet skupa u Europskoj Uniji. Susreću se rođaci i prijatelji, slobodno i bez straha... A bilo je njega itekoliko 1949. godine, u «crnim» godinama dvadesetoga stoljeća kada su se udane Ferdinandovčanke iz Izvara, pošto su izgubile muževe Mađare na bojišnici, vratile u rodno selo, bez ičega i

na ništa... tek s golim rukama i djecom. I o tome mi je govorila Ferdinandovčanka Roza Pintar koja je došla u posjet svojoj sestričnici u Izvar. Mi smo na granici živjeli, a onda se granica «zaprla», i mi smo ostali u Hrvatskoj, kaže Roza Pintar. Ima takvih priča i u Bojevu i Rasinji, priča onih ljudi i krajeva koji su doživjeli tragediju Trianona – upravo na prostorima naseljenim podravskim Hrvatima, tragediju svjetskih ratova, posebice Prvoga, o čemu svjedoče imena hrvatskih muževa na spomenicima sjećanja. Željko Širec ima «hrpu familije» u Izvaru, jer mu je baka (Mađarica) rođena u tome mjestu, tek nas Drava dijeli, veli s tugom ovaj Ferdinandovčanin. Skela postoji, ali bi je trebalo staviti u češču funkciju, a možda će jednom biti i graničnih prijelaza i mostova koji će brže i sigurnije spajati ljude. Moji su stari i rodbina informbirovskom granicom neki ostali u Ferdinandovcu neki se vratili u Izvar. Moja je baka imala pet sestara i ona je jedina ostala na hrvatskoj strani, a moji su stari na mađarskoj strani izgubili 15 hektara

Ferdinandovčanka Roza Pintar sa svojom izvarskom sestričnom

zemlje i postali sirotinja. I to je dio povijesti koja ja zatamnila 20. stoljeće, kaže Željko.

Ali sve se zaboravlja uz podravsku pjesmu koja se i ovoga puta zaorila s pozornice prepunog mjesnog doma kulture, napučenog što mnogobrojnim gostima, što mještanima. Izvarska, bojevska i rasijska Hrvatska samouprava još su jednom obavile odličan organizacijski posao. Priredbi su nazočili konzulica gerant Ružica Ivanković, predsjednik Hrvatske samouprave Šomođske županije Jozo Solga, ferdinandovački načelnik Branko Kolar, izvarski načelnik Izvara László Kozma, i brojni drugi... „Hrvatski dan i Dan Europske Unije“ još jednom povezo je ljude i krajeve upućene jedne na druge.

Priredbu je poduprla: Hrvatska samouprava Šomođske županije, Ministarstvo ljudskih resursa, bojevska Hrvatska samouprava i rasijska Hrvatska samouprava.

Branka Pavić Blažetin

Pjevački zbor bojevskoga Društva umirovljenika

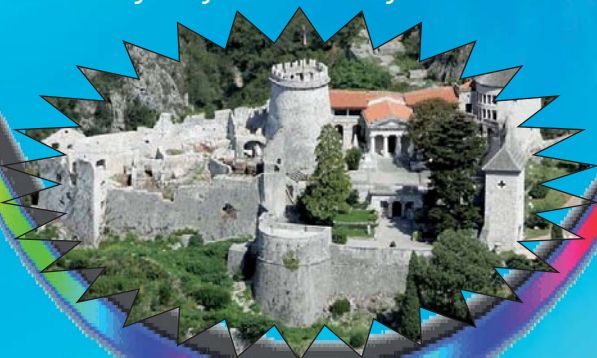
Mala stranica

Razglednica
iz Hrvatske

Trsat

Izletnik koji putuje u Rijeku, svakako treba posjetiti Trsat. Dio grada smješten je na 138 metara visokome brijegu ponad Rijeke i pruža nezaboravan pogled na cijeli Kvarner. Trsatska gradina potječe iz prapovijesti, svoj današnji izgled zahvaljuje svome posljednjem vlasniku, grofu Lavalu Nugentu, koji ju je kupio u prvoj polovici 19. stoljeća i obnovio kao obiteljski mauzolej. U neposrednoj blizini nalazi se svetište Gospe Trsatske, jedno od najstarijih u Hrvatskoj.

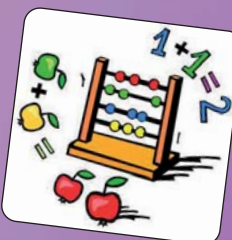
Znate li

što je norijada? Ona je tradicionalno okupljanje maturanata povodom završetka školovanja. Sastoji se od povorke učenika gradom. Norijada predstavlja završetak nastave, i prethodi ispitu zrelosti (matura).

Vic tjedna GALAMA

„Sine, kakva je to galama?“, pita mama Pericu, a on odgovori:
„Ma, djed više na tatu što ne zna riješiti moje zadatke iz matematike!“

Mali savjetnik – kako biti opušten prije testa

Još je nekoliko tjedana do kraja školske godine. To je vrijeme pisanja testova. Mnogi od vas osjete nervozu prije pisanja testa. Kako je možete izbjeći ili smanjiti? Dajemo vam nekoliko savjeta.

• **Ponavljajte:** Napravi svoj raspored ponavljanja i pridržavaj ga se.

• **Organiziraj se:** Pobrini se da ti je školska torba i sve ostalo što ti treba za test, spremno većer prije testa.

• **Idi na vrijeme spavati:** Večer prije testa nemoj ostati dugo budan, idući dan trebaš biti odmoran. Idi na spavanje u razumno vrijeme i ne zaboravi uključiti budilicu.

• **Razmišljaj pozitivno:** Stvori si pozitivno ozračje zamišljajući kako će test dobro proći.

• **Opusti se:** Pobrini se da imaš slobodnog vremena pred test.

• **Doručuj:** Iako možda nisi raspoložen za jelo, pokušaj doručkovati. Tvoj mozak treba energiju za rad.

• **Samo mirno:** Ako počneš osjećati nervozu, samo duboko diši.

• **Gledaj šire:** Zapamti, premda su testovi važni, oni nisu najbitnija stvar na svijetu i uvijek možeš popraviti ocjenu!

Očuvan običaj u Pustari

SUMARTON – Sedmi put je održana Dječja smotra međimurskih popevaka na kojoj je Pomurje zastupao Alex Kozma, trinaestogodišnji nadareni Sumartovac. Smotra je priređena 10. svibnja u Svetom Martinu na Muri. Predstavilo se ukupno 18 KUD-ova, dječjih vrtića, osnovnih škola s ukupno dvadeset popijevaka. Sve sudionike pratilo je stručno povjerenstvo koje je odabralo izvođače za središnju smotru. Alex Kozma i ove se godine uspio kvalificirati na središnju smotru u Nedešliću.

SERDAHEL – Roditeljsko vijeće Osnovne škole Katarine Zrinski, u suradnji s mjesnom Hrvatskom samoupravom, 24. svibnja priređuje tradicionalni Obiteljski dan na koji su pozvani i učenici draškovečke osnovne škole. Tijekom dana od 14 sati djeca će moći uživati u predstavljanju djelatnosti policajaca, vatrogasaca, u šaljivim igrama, zračnim utvrdama, a od 17 sati učenici osnovne umjetničke škole nastupat će s plesom, pjesmama. Dan će se završiti logorskom vatrom uz tamburašku glazbu.

KERESTUR – Prvoga svibnja kod doma kulture podignuto je majsko drvo za sve djevojke sela kako bi ga zadnjeg dana uz veselicu mladići uspjeli srušiti. Na veselicu njegova rušenja voditeljica doma kulture Eržebet Deak poziva sve znatiželjnike. Na priredbi 30. svibnja nazočne će zabavljati: Plesna skupina Mura, Mura Dance i Pjevački zbor Ružmarin.

ANDZABEG – Hrvatska samouprava toga grada i Gradska knjižnica Zoltána Csuke zajednički priređuju predstavljanje knjige dr. Józsefa Szilágyia naslova Podrijetlo i pučki običaji erčinskih, andzabeških i tukuljskih Raca (Az ercsi, érdi és tököli rácsok eredete, valamint népszokásai), koja se priređuje u Knjižnici (Andzabeg, Ulica Hivatalnok 14), s početkom u 17 sati.

PETROVO SELO – Ove nedilje će se maša u 10 uri služiti u čast palih herojev u I. i II. svjetskom boju, a u okviru Dana herojev će se polagati i vijenci kod bojnoga spomenika pred kapelom Sv. Štefana. U selu su nekoliko misec, na inicijativu Roberta Nagya, skupljali materijalna sredstva za obnovu grobnih spomenikov, u kom počivaju nepoznati ruski vojnici. Predviđeno je da ti spomeniki budu gotovi na ov značajni dan.

Svijet ubrzano napreduje, usporedimo li život prije trideset ili šezdeset godina, možemo ustanoviti golemu razliku. Ipak, unatoč ubrzanom razvoju, neke nam drage navike, običaji ostaju u sjećanju, nasljeđuju ih mladi, prelaze s koljena na koljeno i nadalje se njeguju. Tako i običaj izradbe cimera tzv. ukrasnih cvjetova od papira, koji su i dan-danas ukrasi hrvatskih svadba. Mnoge hrvatske civilne udruge njeguju običaj izradbe ukrasnih cvjetova priređujući radionice, naime kada se održavaju svatovi, i današnja mladež voli da se ukrašava cimerima.

Članice Ženskoga pjevačkog zbora „Pustarski biseri“ nedavno su se okupile u domu kulture radi izradbe cimera, naime kći njihove članice udaje se i zamolila je žene da izrade cimere za njezinu svadbu, jer i mladi drže do starih običaja i oni također žele šarene cimere. Voditeljica Zbora Biserka Kiš okupila je članice da pomažu u poslu, ona također je naučila izradbu cimera od svoje mame, ali su pozvali i stariju ženu, tetu Janu koja točno zna kako su se nekada pravili cimeri za svadbe. Dok su žene radile, ona im je „prepovala“.

Inače su „cimeri“ šareni cvjetovi od krep-papira te od pozlaćenog i srebrnog papira. Nekada su čak od toga pravili i vijenac za mladu što je stavila na glavu na vjenčanju. Danas je na vjenčanju ukras živo cvijeće, od ruže do orhideje koje se uzgaja u staklenicima u svako doba godine, ali nekoć nije bilo tako, pričala je teta Jana, nekad nije bilo novaca za to i svadbu su priredili tako da je rodbina pomogla i pri nabavi hrane:

– Za cimere je tre zeti šika (zlatan ili srebrni ukras za bor), krep-papera, drota, svetloga papera, za tem slažemo. Prejde zememo papere sakojačke farbe kaj zrežemo kak je tre. Zememo šika, ondak namotam papera, zemem drota, drotom gore svežemo, ono bo ruža, ondak pa zelenem namotam. Zememo drota pak svežemo ž njim. Z otoga se slaže čokorek, pak vu svit denemo. Treja pazite kaj ne ide širom. Drot na sredini deblejši denemo, hapimo se zgora pak idemo kolek, vek jen red. Tak štiri reda tre napravite. Ruže se slagaju kak hočemo, jempot denemo v sredinu črleno, pak modro al žuto kak nam to dojde, šipke, fijolice, đurđanske ružice, krizanteme. Đurđanske ružice se delajo z cigarekline (stari bijeli papir za cigaretu), to je dobro kaj su sakojačke – kaže teta Jana.

Cimerima su okitili sve na svadbi:

– Cimeri so bili za svate tak kaj smo

Članice Zbora izrađuju cimere

slagali dara, pak da je sneha dišla v drugu hižu, ondak je to ona dela v blok. Morala je deti v blok kaj bi vidli da je mlada sneha v hiži, bilo je vuni dva meseca. Negda se fnogo kinčilo, išče si venca zo toga delali kaj je mlada nosila da je išla po seli i v cirkvu, mladoženja pak je stajil na škerlak. Onda so hodili pozivat v saku hižu, pak so meli fake i ono je bilo tre namotate i deti kito, pak su i mužikaše kitili, nive trubente, sam kaj ve več nejdzu zvati. Negda so mlada pak mladoženja išli kolaj pak su i na kola i kobilu deli cimere, deca so vek komaj čakala kaj so maloga papera dobili, onda so i pevca kinčili kojega so donesli od mladoženje k mladi. Ve cimere denu sam na cer, kaj se pleše pod cerom, okinče vrtanj kaj je na steklu vina. Ništo neče te šege kraj dete. To su hrvatske šege – pripovijedala je pjevačicama teta Jana.

Nije se samo govorilo, nego su i ruke radile, a usput se oglasila pokoja hrvatska popijevka. Ugođaj je bio pravi, kao nekoć kada još nije bilo televizora i mještani ili mještanke su se mnogo družile.

Predsjednica Hrvatske samouprave Biserka Kiš sretna je što je uspjela okupiti družinu koja je u svemu aktivna i u učenju igrokaza na kajkavskome narječju i u organiziranju, nastupu ili u bilo kojim društvenim aktivnostima. Sljedeći im je zadatak pripremiti se na regionalnu priredbu Traži se zvijezda.

Povijesni uspjeh santovačkih nogometaša

Iz kotarskog prvenstva do Narodnog stadiona

Nakon četrdeset godina okupili se osvajači Kupa „Szabad Föld” 1973/74. godine

Prvi svibnja 1974. godine ostat će zauvijek upisan zlatnim slovima u povijesti santovačkog nogometa. Prije 40 godina, santovačka momčad ostvarila je najveći, do danas neponovljivi uspjeh. Kao momčad kotarskog prvenstva, izborila je ulazak među 32 najbolje momčadi u ondašnjem Kupu Narodne Republike Mađarske.

Na poticaj nekadašnjih igrača i članova vodstva (F. Nagya, tajnika M. Velina i predsjednika L. Sindlera), na isti dan poslije 40 godina za bijelim stolom održan je sastanak sudionika povijesnog događaja. Pozivu se odazvalo devet igrača-sudionika završnice, te dva člana ondašnjeg vodstva NK Santovo (Hercegszántói Tsz SK). Minutom šutnje odana je počast preminulima, a potom su slijedila prisjećanja uz stare fotografije, novinske napise i spomen-predmeta, među kojima je bila i izvorna ulaznica u Narodni stadion (25 forinta). Prizvale su se uspomene na susret s prvotigašem Budimpeštanskim Honvédom, te na najljepše trenutke budimpeštanske završnice. Ostatak će u trajnom sjećanju nezapamćen broj gledatelja na susretu s Honvédom, 4000 njih s plaćenom ulaznicom, kao i to da je dvjestotinjak navijača otpratilo svoje ljubimce na završnicu u Budimpeštu.

Sve je počelo tijekom jeseni 1973. godine u kupskom natjecanju pobjedom protiv Gare 2 : 1. Na putu do završnice santovačka momčad izbacila je još šest momčadi koje su igrale u višerazrednim prvenstvima, te osvojila naslov županijskog prvaka (Santovo–Lakitelek 2:2). Osmi suparnik bio im je drugoligaš Szolnoki MÁV, prvak Solnočke županije. Na domaćem igralištu Santovci su odigrali 0 : 0,

Početni sastav santovačke momčadi prije susreta s budimpeštanskim Honvédom 20. veljače 1974. godine: Rockov (u odmoru Đurkić) – Grézlő, Molnár, F. Nagy, Szálás, Barna, Juhász – Klär, Tóth, Kovačev, Havadi (za mjenja Kádár)

Četrdeset godina poslije, na slici slijeva, sjede: F. Nagy, I. Barna, J. Molnár, L. Sindler (predsjednik), S. Đurkić, M. Glavatić; stoje: V. Klär, M. Balatinac Barna, A. Stipanov Kádár, I. Kádár, M. Velin (tajnik), J. Juhász, Z. Likár

te izborili zaslužno mjesto među 32 najbolje momčadi u Kupu NR Mađarske.

Narodne novine navode izjavu Marina Velina, tajnika NK Santovo: „Očekujemo mnogo gledalaca. Osim iz okolnih sela, mnogi će doći i iz Baje, Mohača, Pečuha i iz Jugoslavije. Znamo da protiv Honvéda nemamo ni najmanje šanse. No naši igrači – S. Rockov, J. Grézlő, J. Molnár, F. Nagy, M. Glavatić, F. Szálás, I. Barna, V. Klär, M. Kovačev, I. Tóth, S. Havadi, Ž. Prodan, M. Filaković – sve će učiniti u interesu što boljeg rezultata.”

Dana 20. veljače je budimpeštanski Honved školskom igrom nadigrao Santovce, rezultatom 15 : 0. Santovci su izborili državnu završnicu Kupa NR Mađarske "Szabad Föld", koja je odigrana 1. svibnja na Narodnom stadionu pred 2000 gledatelja. Neodlučenim rezultatom s tolnanskim prvotigašem Faddom, zaslužno su osvojili jubilarni 10. Kup „Szabad Föld”, utemeljen 1964. godine na poticaj istoimenoga popularnog tjednika u Mađarskoj, radi podizanja i promicanja nogometa te razvijanja športskih objekata niželigaških klubova. U susretu s puno preokreta, Santovci povelj s 1 : 0, gubili 2 : 1, preokrenuli rezultat u svoju ko-

rist 3 : 2, da bi susret završio s konačnih 3 : 3. U finalu su igrali Đurkić–Grézlő (L. Nagy), Glavatić, Molnár – F. Nagy, Juhász – Barna (2), Szálás, Klär, Kovačev (Kádár) i Tóth (1). Nije dobio priliku pričuvni vratar Likár. Trener: József Bóhner. Nije igrao jedan od najboljih i najzaslužnijih igrača Sándor Havadi, koji je igrao na svim kupskim utakmicama. Osim

sposmenutih, u kupskom natjecanju nastupili su još Varga, Njima, Čatić... Nagrade su preuzeli u stanci velike završnice Ferencváros–Komló (3 : 1), među njima veliki putujući pehar, umanjeni srebrnasti pehar koji-s uklesanim imenima dvanaesterice igrača i trenera- i danas brižno čuvaju u klupskim prostorijama, te potpunu športsku opremu i novčanu nagradu.

Marin Velin, tajnik NK Santovo od 1970. do 1989. g.: Deset godina nismo bili slabiji od 3. mjesta u drugoj županijskoj ligi. Najveći uspjeh bio je nastup u Kupu kada smo do završnice ostali neporaženi protiv višeligaških suparnika. Nezaboravno je ostalo i «treće poluvrijeme» s Honvédom. I konačno završnica na budimpeštanskom Narodnom stadionu te osvajanje Kupa „Szabad Föld” za 1973./74. godinu.

Marin Glavatić, jedan od igrača i sudionika veličanstvene završnice: Radujem se što sam mogao igrati za santovačku momčad i rodno selo. Svaki nogometaš sanja da može zaigrati na Narodnom stadionu, a meni se to ostvarilo. Bio je to događaj za koji se živi i igra nogomet. Kad smo istrčali na travnjak, uplašio sam se jer takav doživljaj još nisam doživio. Osjećao sam se kao komarac u zraku. Najbolji nam je igrač bio Pištika Barna koji se u Santovo vratio iz treće lige, dao je dva gola i dodao loptu Tóthu koji je zabio za 3 : 2. Bio je naš ponos koji je «nosio momčad na leđima». Tekst i slika: S. B.

Kristina Glavanić, načelnica Narde, o vihoru

„Strašno je! 28 drivov smo zgubili...“

Dokle iz Slavonije, Bosne i Hercegovine ter Srbije neprekidno nam serviraju slike, kako nadvlada agresivna voda pokrajine, mokra zemlja poždrokne hiže, a ljudi bižu, evakuiraju se, mi, sva srića, preživili smo u relativnom miru ove minule dane vihora. Medjutim, i za nas neobične orkanske napade nisu mogli izdržati stare visoke jelve, krovi, dimnjaki kod nekih stanov, najvećše štete je nastalo u Nardi. Kako je rekla načelnica sela Kristina Glavanić, u pogibeli i zapovidnica obrambe suprot katastrofe, sve se je začelo minuli četvrtak, otpodne u 15 uri, pred boltom. Polag glavne ulice, skoro istovrimeno dvi visoke jelve su se srušile na put, potom dimnjak i krov se je prikdao tarhetu.

– Još začeli nismo osloboditi sve nasrid sela, jur se je pred kulturnim domom srušilo slijedeće drivo. I nije bilo pomoći. A od 21 uri jedno drivo za drugim je goridalo borbu, koreni su gledali k nebu. Strašno... 28 drivov smo zgubili...“ Duglje od polnoći su člani Dobrovoljnoga ognjogasnoga društva i ostali pomoćnici Narde probali spasiti ono što je još bilo moguće ter počistiti glavnu ulicu, ali strahota se je nastavila još i drugi dan u cintiru, na dvoru farofa i dalje još uz glavnu cestu. Ovoga utorka cijelo selo je bilo pozvano na počišćenje ulic, grabov, a o tužnom gubitku prazna mjesta pripovidaju...

-Tiho-

POZIV ZA POMOĆ! Hrvatska sela u Pinčenoj dolini od utorka skupljaju pinez za Slavonce ki su pretrpili ove dane tešku katastrofu u poplavi. Zato prosimo svakoga da dobrovoljne dare vriže u škatulje u crikvi Petrovoga Sela, Hrvatskih Šic, Gornjega Četara i Narde, sve do 1. junija, da bi drugi dan mogli uplatiti svotu na račun Črljenoga križa u Hrvatskoj. Zafalimo!

Slavonko selo Gunja

19/05/2014

POZIVNICA U TAMBURAŠKI TABOR U KOLJNOF

Srdačno Vas pozivamo na tamburaški i plesački tabor u Koljnof! Koljnofsko hrvatsko društvo ponovo poziva Vas/Tebe na tabor tamburašev i plesačev u Koljnof. Tabor je najbolja mogućnost da se folklorišti upoznaju i usavršavaju svoje znanje. Naš cilj je da se dobra suradnja – koja je ranije vrlo dobro funkcionirala i pomagala djelo hrvatskih folklorišti iz svih regij Ugarske, Austrije i Slovačke, kade živu Hrvati – opet oživi i cvate, sa željom da se kod nas upoznaju hrvatski folklorišti ki živu u Sridnjoj Europi. Uvjeti sudjelovanja: napunjeno 14. ljeto, uplata od 27.000 Ft do 15. juna na račun kod Rajka és vidéke Takarékszövetkezet Kópházi Horvát Egyesület 59500375-10000331. Na uplatnici molimo naznačiti ime, prezime, adresu i naslov tabora. Popunjenu prijavnici treba poslati najkasnije do 15. junija na adresu: Koljnofsko hrvatsko društvo, Tabor za tamburaše i plesače, 9495 Kópháza, Fő u. 15. Fax.: 99-357-230geza@volgyi.com.

Mjesto tabora: Etnomemorijalni centar Gradišćanskih Hrvatov. Vrime tabora: 07–12. julija 2014. (dolazak 7. julija, u pondiljak dopodne, odlazak 12. julija, u subotu).

Predavač za tamburaše: Tibor Bün s Varaždina, predavač na Školi folklor HMI-a. Predavač za plesače: Damir Vučić, poznati koreograf, predavač na školi folklor HMI-a. Glavni organizator: Koljnofsko hrvatsko društvo, Géza Völgyi ml. Tel.: 06-20-9392-631 Fax.: 06-99-357-230 (Koljnofsko hrvatsko društvo) E-mail: geza@volgyi.com.

BAJA – U okviru kulturne manifestacije III. ples naroda, 23. svibnja u Baji se otvara niz glazbeno-plesnih programa na otvorenom, koji se dvotjedno priređuje u Eötvösevoj ulici, s početkom u 19 sati. Niz programa otpočinje plesna skupina bajskog Općeprosvjetnog središta Nijemaca u Mađarskoj, u pratnji Orkestar Schütz. Idućih ljetnih mjeseci nastupit će više bačkih hrvatskih plesnih skupina, odnosno orkestrata: 13. lipnja baćinski HKUD «Vodenica» i garski Orkestar «Bačka», 27. lipnja bajski KUD «Bunjevačka zlatna grana» i Orkestar «Čabar», 4. srpnja bajski Plesni krug «Šugavica» i Orkestar «Braća Barić», 25. svibnja baćinski HKUD «Vodenica» i dušnočki Orkestar «Zabavna industrija», 1. kolovoza bajski Plesni krug «Šugavica» i Orkestar «Braća Barić», a niz plesačnica zatvara KUD «Bunjevačka zlatna grana» i András Horváth.

BAJA – Suradnja prijateljskih gradova Labina i Baje bit će obogaćena novim susretom. Fancaška osnovna škola i Stručna srednja škola Júlie Bánai od 29. do 31. svibnja ugostit će skupinu učenika i profesora prijateljskih škola iz Hrvatske: iz Osnovne škole «Ivo Lolo Ribar» i Stručne srednje škole «Mate Blažina».

ŠELJIN – U organizaciji Udruge «Zlatne noge», 23. svibnja, s potporom gradske samouprave, u Kampu Hársfa (Füredő u. 101) priređuje se plesačnica, s početkom u 20 sati. Bude li vrijeme loše, ona će se održati u gradskom Domu kulture (Mátyás kir. u. 53). Plesove će podučavati Vesna Velin uz glazbenu podlogu Orkestra Vizin.